

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปเฉลี่ยผลการเรียนวิชาคณะหลักสูตรเฉลี่ย และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร

The Study of the Relationships among the average General Education course grades, the average major program course grade, and the cumulative grade point average (GPAX) of Bachelor's degree graduates at Naresuan University

ระดับเดือน กองเชื้อเชิญ, ธนิดา มั่นคง และ นิติธรดี ยายอด

กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร

บทคัดย่อ

การจัดการศึกษาเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่ตลาดแรงงาน เป้าหมายสำคัญของการสำเร็จการศึกษาคือการมีอาชีพ และการมีงานทำ การจะทำให้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรได้นั้น เกณฑ์รายวิชา และเกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX) จึงมีความสำคัญ งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปเฉลี่ย ผลการเรียนวิชาคณะหลักสูตรเฉลี่ย และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2564-2566 กลุ่มตัวอย่างได้มาจากจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ที่มีคุณสมบัติครบ ประจำปีการศึกษา 2564 – 2566 จำนวนทั้งสิ้น 14,789 คน จาก 14,951 คน (98.92%) ใช้ข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิในระบบสำเร็จการศึกษา ของกองบริการการศึกษา สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน สรุปได้ดังนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปเฉลี่ยกับผล การเรียนวิชาคณะหลักสูตรเฉลี่ย และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 มีระดับความสัมพันธ์ ปานกลาง ($R = 0.537$) และค่อนข้างสูง ($R = 0.688$) แต่ในระดับกลุ่มสาขาวิชาพบว่า นิติศาสตร์และเทคโน โลยี มีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำ ($R = 0.370$) และปานกลาง ($R = 0.560$) ในระดับคณะพบว่า นิติศาสตร์ของวิทยาลัยนานาชาติ มีระดับความสัมพันธ์สูง ($R=0.809$, $R=0.885$) ยกเว้นนิติศาสตร์คณะ แพทยศาสตร์ มีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำ ($R = 0.327$, $R = 0.386$) ความสัมพันธ์นี้มีความแตกต่างกันไปในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา และคณะ ซึ่งสะท้อนถึง ลักษณะเฉพาะของวิชาคณะหลักสูตรและทักษะที่จำเป็นในการเรียนในแต่ละสาขา

บทนำ

การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีความสำคัญต่อการพัฒนา ประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อยกระดับ และพัฒนากำลังคน ให้แข่งขันได้ในระดับโลก คณะผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา ความสัมพันธ์ ระหว่างผลการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปเฉลี่ยผลการเรียนวิชาคณะ หลักสูตรเฉลี่ย และ ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ของนิสิต ระดับปริญญาตรี เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร/ หมวดวิชาให้สอดคล้องกับลักษณะของแต่ละสาขาวิชาหรือ ทบทุนเนื้อหา และบูรณาการระหว่างวิชาศึกษาทั่วไปกับวิชา ในหลักสูตร รวมถึงส่งเสริมให้นิสิตให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ ในทุกรายวิชา เนื่องจากผลการเรียนที่ดีในทุกรายวิชามีแนวโน้ม ที่จะส่งผลดีต่อ GPAX โดยรวมเมื่อสำเร็จการศึกษา

คำสำคัญ: ผลการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปเฉลี่ย ผลการเรียนวิชาคณะหลักสูตรเฉลี่ย ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี

วิธีการวิจัย

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปเฉลี่ย ผลการเรียนวิชาคณะหลักสูตรเฉลี่ย และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2564-2566

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นิสิตปริญญาตรี 16,097 คน

ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2564-2566 ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนด้านผลการเรียนวิชาศึกษาทั่วไป ผลการเรียนวิชาคณะหลักสูตร และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม รวมทั้งสิ้น นิสิตจำนวน 14,789 คน ร้อยละ 91.87

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ระบบสำเร็จการศึกษา ฐานข้อมูลระบบทะเบียน และประมวลผล กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร (ข้อมูล ณ 11 มีนาคม 2568)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนิสิตที่สำเร็จการศึกษาจากระบบสำเร็จการศึกษาของมหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2564-2566

แยกและคำนวณค่าเฉลี่ยผลการเรียน รายวิชาศึกษาทั่วไป และค่าเฉลี่ยผลการเรียน รายวิชาคณะหลักสูตร

รวบรวมข้อมูลทั้งหมดลงในตารางเดียวกัน

ตรวจสอบความสมบูรณ์และถูกต้องของข้อมูล

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูล โดยใช้โปรแกรม SPSS

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบข้อมูลและค่าทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ศึกษาจำนวนหน่วยกิตวิชาศึกษาทั่วไป จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ปีการศึกษา

ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปเฉลี่ย ผลการเรียนวิชาคณะหลักสูตร และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม จำแนกตามคณะ ปีการศึกษา

ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปเฉลี่ย ผลการเรียนวิชาคณะหลักสูตร และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาปีการศึกษา

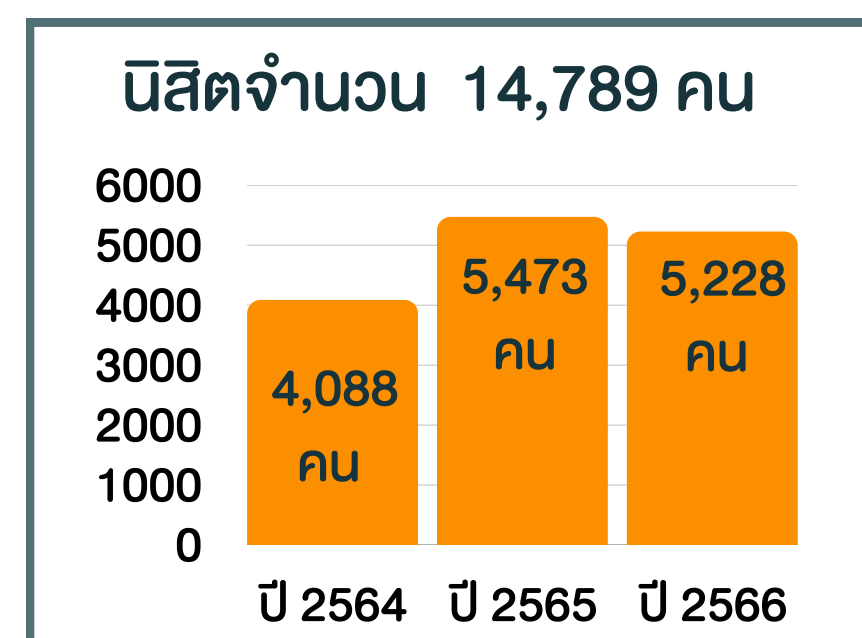
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- ค่าสถิติพื้นฐาน (ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ)
- ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยมีความหมาย คือ
 - $R = 0.80$ ขึ้นไป: สูง หรือสูงมาก
 - $R = 0.60-0.79$: ค่อนข้างสูง
 - $R = 0.40-0.59$: ปานกลาง
 - $R = 0.20-0.39$: ค่อนข้างต่ำ
 - $R =$ ต่ำกว่า 0.20: ต่ำ

ผลการวิจัย

การลงทะเบียนเรียน

นิสิตร้อยละ 93-95 ลงทะเบียนเรียนวิชาศึกษาทั่วไป 30 หน่วยกิต ตามโครงสร้างหลักสูตร ร้อยละของนิสิตลงทะเบียนน้อยกว่าหรือมากกว่า 30 หน่วยกิต มีน้อยมาก และไม่มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนตลอดสามปีการศึกษา (2564-2566)

จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 6,761 คน

กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 4,143 คน

กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ 3,885 คน

ผลการเรียน

40

ผลการเรียนเฉลี่ย วิชาศึกษาทั่วไป
3.24
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.46

ผลการเรียนเฉลี่ย คณะหลักสูตร
2.91
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50

ผลการเรียนเฉลี่ย สะสม (GPAX)
2.98
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45

ความสัมพันธ์ระหว่าง ผลการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปเฉลี่ย กับ ผลการเรียนวิชาคณะหลักสูตรเฉลี่ย มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีระดับความสัมพันธ์ปานกลาง (ค่า $R = 0.537$)

ความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปเฉลี่ย กับ ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX) มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีระดับความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง (ค่า $R = 0.688$)

ผลการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปเฉลี่ย

- กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (3.49) รองลงมาคือ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (3.18) และ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (3.11)
- คณะที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ คณะเภสัชศาสตร์ (3.82) รองลงมาคือ คณะแพทยศาสตร์ (3.81) และคณะทันตแพทยศาสตร์ (3.81)
- คณะที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ศิลปะและการออกแบบ (2.78)

ผลการเรียนคณะหลักสูตรเฉลี่ย

- กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (3.01) รองลงมาคือกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ (3.00) และกลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2.66)
- คณะที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ คณะศึกษาศาสตร์ (3.44), รองลงมาคือ คณะแพทยศาสตร์ (3.29), และคณะพยาบาลศาสตร์ (3.25)
- คณะที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คณะวิศวกรรมศาสตร์ (2.56)

ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX)

- กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (3.10) รองลงมาคือกลุ่ม มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (3.05) และกลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2.76)
- คณะที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ คณะศึกษาศาสตร์ (3.43), คณะแพทยศาสตร์ (3.35), คณะพยาบาลศาสตร์ (3.31)
- คณะที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คณะวิศวกรรมศาสตร์ (2.71)

สรุปผลการศึกษา

ผลการเรียนนิสิตระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2564-2566

วิชาศึกษาทั่วไป กับ วิชาคณะหลักสูตร	วิชาศึกษาทั่วไป กับ GPAX
กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ: มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญและค่อนข้างสูง	กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ และ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญและค่อนข้างสูง
กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์: มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญและปานกลาง	กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี: มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญและปานกลาง
กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี: มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญแต่ค่อนข้างต่ำ	กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี: มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญและปานกลาง
ระดับคณะ: 10 คณะมีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง, 7 คณะมีความสัมพันธ์ปานกลาง, และ คณะแพทยศาสตร์ มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ	ระดับคณะ: 5 คณะมีความสัมพันธ์สูง, 11 คณะมีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง, 1 คณะมีความสัมพันธ์ปานกลาง โดยคณะทันตแพทยศาสตร์ และคณะแพทยศาสตร์ มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ

การอภิปรายผล

พบว่า GPA วิชาศึกษาทั่วไปมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับ GPA วิชาหลัก และ GPAX โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกลุ่ม วิทยาศาสตร์สุขภาพ และ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ความสัมพันธ์นี้อยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างสูง ($r = 0.537$ กับวิชาหลัก และ $r = 0.688$ กับ GPAX) ซึ่งบ่งชี้ว่าวิชาศึกษาทั่วไปมีบทบาทสำคัญ ในการสร้างรากฐานทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนในวิชาชีพ อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์นี้แตกต่างกันไปในแต่ละกลุ่มสาขาวิชาและคณะ เช่น คณะแพทยศาสตร์ มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ นอกจากนี้ GPA วิชาศึกษาทั่วไปเฉลี่ยสูงกว่า วิชาหลักและ GPAX เล็กน้อย

ข้อเสนอแนะ

การนำผลการวิจัยไปใช้

มหาวิทยาลัยควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาศึกษาทั่วไปให้ทันสมัยและ เน้นการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 เช่น การคิดวิเคราะห์และการสื่อสารควรส่งเสริมการออกแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการ ระหว่างวิชาศึกษาทั่วไปกับวิชาเฉพาะ และปรับปรุงหลักสูตรให้ สอดคล้องกับตลาดแรงงาน โดยเน้นทักษะดิจิทัลและนวัตกรรม ควรมีการวิเคราะห์เชิงคุณภาพของผลการเรียนในแต่ละกลุ่ม สาขาวิชา และติดตามผลการเรียนในคณะ ที่มีนิติน้อยอย่าง ใกล้ชิด นอกจากนี้ ควรทบทวนการใช้ระบบเกรด S/U สำหรับ รายวิชาศึกษาทั่วไปและกระบบเกรด A-F ไว้ เนื่องจากมีผลต่อการคงอยู่และการสำเร็จการศึกษาของนิสิต

สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาความสำเร็จของวิชาศึกษา ทั่วไปควบคู่ไปกับวิชาชีพเฉพาะทาง หรือศึกษาความสัมพันธ์ของผลการ เรียนในมิติต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการ ออกแบบหลักสูตรและการจัดการ เรียนการสอน

บรรณานุกรม

- ชญาพร โพธิ์ถาวร. (2562). ความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความรู้ทางทฤษฎีในอาชีพของ ผู้สำเร็จการศึกษาจากอาชีวศึกษาในพื้นที่พัฒนบริหารศาสตร์. สืบค้นเมื่อ 11 มีนาคม 2568, จาก <https://km.nida.ac.th/ht/images/PDF/research/chadare163.pdf>
- มหาวิทยาลัยนเรศวร. (2567). หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2567. พิษณุโลก: กองบริการการศึกษา
- วิญญู น้อยมาลา. (2564). ทักษะจำเป็นของการทำงานในศตวรรษที่ 21. วารสารวิชาการรัตนบุรุษ, 3(1), 47-57. สืบค้นเมื่อ 11 มีนาคม 2568, จาก <https://so07.tci-thaijo.org/index.php/tnb/article/view/595>
- สุชิน นันต๊ะ. (2564). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐานผลการศึกษาด้านกระบวนการ กับผลการเรียนเฉลี่ยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษา. สืบค้น เมื่อ 11 มีนาคม 2568, จาก http://etheses.anu.ac.th/POF/1254611418_08.PDF
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2560). แผนพัฒนาอุดมศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 และแผนพัฒนาอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้อง. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.